

за невинна, щехъ на нозѣ-те ви да припадна и милость отъ васъ да прося. Но като ся страхувамъ да не бы въ душа-та ви сомнѣніе за погрѣшка-та ми да ся сохранява, не зная ако не ми подобава да молча паче, неже ли да ся оправдавамъ.

Ери. (Вонстинну, една хубава жена когда-то е ускорбена виждася да е още по хубава.)

Мил. Памела, когда нѣкоя иска да получи нѣкоя милость, треба достойнъ за милость-та да стане начинающъ истина-та да казва. Исповѣдай страсть-та, коя-то камъ Милордъ Артюра имашъ, и имай дерзость на мое-то сожалѣніе.

Паме. Ахъ! не дай Боже! счастье-то си съ такова негодна честь да купя. Обычамъ мужа моего, всегда него токмо самъ обичала и во всякій мой животъ него ще обичамъ. Ще го обичамъ ако и да иска врагъ мой да е; ще е мой, ако и да мя нерачи; ще самъ негова, ако и да мя оставя, и послѣ смерть-та въ гроба ще занеса сладчайшая-та оная